

ALZINA DEL PANTÀ D'ESPIOCA

Alzina centenària de gran envergadura

Col·leccions: [Arbres singulars](#), [Natura](#)

DESCRIPCIÓ

Aquest arbre forma part d'un conjunt d'arbres que viuen al paratge de l'anomenat "Pantà d'Espioca", un assut en desús d'època sense determinar que probablement fora la font d'abastiment de les hortes situades al voltant de la torre i del poblat d'Espioca.

Es tracta d'un "*Quercus ilex*", coneguda col·loquialment com a alzina. Les alzines són arbres mediterranis, denominades "*ilex*" pels romans. Linneo, conegut com el "pare de la taxonomia moderna", mantingué el seu nom a l'apèl·latiu científic.

En l'entorn on creix aquest arbre es troben pocs exemplars que cresquen de manera espontània. Això fa que aquest i altre exemplar d'iguals magnitud que creix a prop siguin una raresa.

Aquest exemplar d'alzina fa uns 15 m d'altura, copa ampla i redona d'uns 20m de diàmetre que generen aproximadament uns 315 m² d'ombra al seu voltant. La seua soca mesurada a un metre i mig d'alçada té un perímetre de 2,80 m. Es desconeix la data de plantació, però tenint en compte que són arbres de creixement lent, fent càlcul aproximat, la seua edat estaria al voltant d'uns 140 anys. Per tant, el seu origen es situaria en la segona meitat del segle XIX.

El tronc d'aquest arbre és recte, de color cendrós amb clivelles poc fondes, branques obertes, ertes i horitzontals amb moltes branquetes cobertes de borra cendrosa. Fulles verdes, alternes i arrodonides, de vores dentades, verdes al feix i més clares a l'anvers, i variant de grandària entre 2 i 7 centímetres a diferents parts de l'arbre. És monoica i floreix d'abril a maig, madurant el seu fruit, la "bellota", d'octubre a desembre.

Les bellotes han sigut emprades per a aliment humà mesclades amb farines de blat i altres grans per a fer pa en èpoques d'escassetat, o menjades torrades o cuites. Inclús n'hi ha de dolces, com les produïdes

per la subespècie *rotundifolia*. Però el principal ús ha sigut l'alimentació del ramat porcí, que és criat sobretot a Extremadura i Andalusia en les anomenades deveses, que són terrenys acotats amb alzines, configurant un paisatge molt característic.

Altres usos:

- Amb les seues fulles i branquetes tendres es poden fer infusions que són astringents.
- La seua fusta és considerada com a una de les millors llenyes per a combustible.
- També es gasta la fusta per la seua duresa per a construir eines de llaurar, eixos i rodes de carro. I per la seua resistència a la humitat, pilots i usos a prop de l'aigua.
- En la actualitat es fan grans plantacions de *Quercus* com a arbre hostatge per al cultiu de la tòfona negra.

Per a ampliar la informació:

López González, Ginés (1982), La guía de Incafo de árboles y arbustos de la Península Ibérica. Editorial INCAFO

Carlos Linneo. (18/01/2026). Wikipedia. https://es.wikipedia.org/wiki/Carlos_Linneo

Sexualidad vegetal (monoica vs dioica). (16/07/2025). Wikipedia.
https://es.wikipedia.org/wiki/Sexualidad_vegetal

Dehesa. (29/01/2025). Wikipedia. <https://es.wikipedia.org/wiki/Dehesa>

ALTRES DADES

Emplaçament

[Terrabona](#)

Propietat

[Pública](#)

